

Ontvangst met verse koffie, alle huurders keken blij
Want ze kregen er een schoteltje met een gebakje bij.
Voorzien van smurfblauw logo, en het was ontzettend fijn
Dat je dat ook op kon eten, want het was van marsepein.

De opkomst viel niet tegen, er was veel volk naar hier gekomen
Bijna elke stoel werd hedenavond ingenomen.
Ik zag weinig jeugd, en ook heel weinig allochtonen
Die zullen allemaal vermoedelijk ergens anders wonen.

De sprekers van de zaal gescheiden door een gouden draad
Van mij mochten ze in het wild! Want dat kon vast geen kwaad.
Door die draad had ik de neiging flink mijn aandacht te verscherpen
En hen nu en dan wat broodkorsten of pinda's toe te werpen.

Gerard Bol heette ons welkom en hij zou de tijd bewaken
Want als het hier uitliep kregen we met hem te maken.
Als het aan hem lag zouden we op tijd naar huis toe kunnen gaan
En hier niet om drie uur nog zitten, met onze pyjama aan.

Toen sprak ie Cees zijn toespraak uit, tot het stille gehoor
Of liever gezegd: toen las ie Cees zijn woorden vóór.
Cees citeerde Boeddha, over gezondheid, over trouw
En toen het uitje naar De Tuinderij, waarover ie ook wat zeggen wou.

Niets was eindig, en ook Cees niet, wou Gerard namens hem kwijt
Uit Cees zijn woorden sprak verdriet, dankbaarheid en nederigheid.
Nel van Dam werd nog bedankt, twee andere bestuurders, toen
Ze liepen in het wild hier rond, dus u mocht alles met ze doen.

Leo van Duivenbode, hij riep vrolijk tot de zaal:
"Ik mocht vóór Lenny van Rooijen staan, want ik ben de knapste van allemaal."
Ondanks Cees zijn ziekte was alles gelukkig doorgegaan
Ook deze toespraak, bij monde van Gerard, kwam hier keurig bij u aan.

Naar de nieuwjaarsbijeenkomst blikte Cees alvast vooruit
Paulus Janssen zat nog aan zijn toetjes, een telefoon die zoemde luid.
Gerard vroeg zich af hoe vaak het woordje stikstof hier zou vallen
En na het panel konden we naar de borrel met z'n allen.

Paulus Janssen, in de startblokken zagen wij hem nog niet staan
Maar Gerard zag hem zitten, want hij schoof geruisloos aan.
Plannen uit 1840 werden nog gememoreerd
Die zouden, als het goed was, eindelijk worden gerealiseerd.

Nou, Cees die mocht dan ziek zijn, Gerard had heel mooi staan lezen
En dat Cees goeie speeches schreef werd hier maar weer bewezen.
Cees had nog één droom, en daarvan deed Gerard toen kond:
Dat zich in elke commissie ten minste vijf man bevond.

Luid applaus voor Cees en toen vertelde Gerard dat
Paulus in 3 minuut 30 drie toetjes verorberd had.
121 keer het woord stikstof! Werd ons door Gerard nog voorspeld
En toen werd door Paulus hier een lang verhaal verteld.

Paulus had drie redenen om hier vanavond te staan
Dat u nog geen lid was van de Woonbond gaf ie als voornaamste aan.
Niemand was onmisbaar, zei Paulus vrolijk tot de zaal.
Zelfs Cees niet! Of dat nou een troost was voor ons allemaal?!

Paulus had af en toe een kuchje, leek een beetje op de hik
Een van die drie toetjes zat hem dwars, vermoedde ik.
Hij strooide met getallen, over inkomens en huur
Sociale huurders bleken een melkkoe, en wonen was ontzettend duur.

Paulus had een volgend plaatje, en wat wilde het geval?
Er waren minder stellen en meer senioren, overal.
Schimmel, vocht en tocht, voor de gezondheid zeer funest
Misschien, dacht ik naïef, voelt Cees zich daarom niet zo best?

Stookkosten, energie labels, Paulus kuchte alweer
De situatie in Utrecht legde hij hier voor ons neer.
Ik dacht bij mezelf: dat kuchje is bepaald niet pluis
Paulus woont vermoedelijk in een tochtig, vochtig huis.

Naast mij staat trouwens Maarten weer op zijn gitaar te slaan
Door schimmel, tocht en vocht is hij ontzettend aangedaan.
Hij is kapot, gesloopt, u merkt het denk ik allemaal niet
Maar ik werk tien jaar met hem samen, hij speelt altijd hetzelfde lied.

Zestien sociale huurwoningen op 350.000 man?
En mensen met geld? Normale huurders hebben last daarvan.
Paulus, hij kwam overal, nam als bewijs wat foto's mee
Van krasse Groningse knarren, en van wat ie in Mokum dee.

Over de bouw werd toen door Paulus opgewekt gezegd:
"Goeie vakmensen die willen werken kunnen overal terecht."
Paulus kuchte maar weer eens, ik constateerde alras
Dat om kwart voor negen het woord stikstof nog niet één keer gevallen was.

De mythe van goedkope scheefwoners, ik voelde mij een beetje dom
Want ik begreep noch de grafiek, noch die ingewikkelde som.
Drie starters in één woning? Aantal vierkante meters per vrijgezel?
En senioren? Wilden die nu niet verhuizen, of wel?!

Nou, sommige senioren vonden verhuizen best heel fijn
Maar dan moesten er wel passende, betaalbare huizen zijn.
Het werd direct rumoerig, de senioren in de zaal
Begonnen boos te morren, want herkenden dat allemaal.

Wijken moesten gemengd blijven, dat leek Paulus gezond
Hij nam het woordje stikstof hier maar één keer in de mond.
Atie Aartsen uit Katwijk begon ernstig te verhalen
Over doorstroming, zonder 200 euro extra te hoeven betalen.

Barend, CDA gemeenteraadslid, met een fraaie krullenkop
Hij was nog lekker jong, merkte hier één en ander op.
Een vrouw met rode krullen, Corien, uit Katwijk aan de Rijn
Had vijf kamers, maar voor een vrouw alleen was dat niet heel erg fijn.

Tijd alweer voor pauze, waar Paulus ook wel zin in had
Het zou mij niet verbazen als ie straks drie taartjes at.
Wat ik hier zat te doen werd snel door Gerard nog verteld
En toen werd door iedereen een drankje aan de bar besteld.

Ik zag dat Leo, in het wild, vrolijk naast Lenny stond
Maar kan oprecht niet zeggen dat ik hem de knapste vond.
Het viel mij op dat het gebak er bijna allemaal nog stond
Wat beduidde dat u aan de lijn was, of het niet zo lekker vond.

Een handjevol mensen zag ik na de pauze gaan
Die zitten thuis al ruim een uur met hun pyjama aan.
Het panel kwam naar voren en ik wil daarover kwijt:
Het was vanavond op dit podium wel een mannenaangelegenheid.

Paulus, kopje thee, had ie er honing in gedaan?
Zou daar dan eindelijk dat kuchje eens van over gaan?
Pierre Sponselee, de wethouder, en Cees gaven geluid
Ze gingen nog niet zitten, of het podiumlicht ging uit.

Meneer van Wijn die trapte af, waar waren de 100 miljoen?
Waren die verdwenen? Wat had Pierre daarmee van doen?
Pierre had nooit ergens geld liggen, meneer van Wijn die was abuis
Dunavie was degelijk, niet rijk, en had geen kluis.

De dame met het rode haar schreeuwde het plotsklaps uit
"Wij als burgers zien het anders!" brulde zij hier luid.
Pierre bleef kalm en Gerard probeerde de orde te bewaken
En niet in paniek te raken, de visie kwam toen kort ter sprake.

Woningen die voor heel veel mensen fijn zijn, wilde Sponselee
"Dat spreekt mij ook ontzettend aan", deelde toen Paulus Janssen mee.
Was Katwijk vol? Dat léék zo, maar, begon Paulus te verhalen
Als je vindingrijk was, bouwde je gestapeld, zelfs op palen.

Nico, uit Rijnsburg, begon omstandig te verklaren
Over huizen die nog kleiner dan een postzegeltje waren.
Het was vast heel goedkoop als je de muren moest behangen
Maar als je kinderen had, dan kon je die daar niet ontvangen.

Sponselee, zo leek het, was in het panel steeds de Sjaak
Want hij werd vaak bevraagd, maar antwoordde dan ook heel vaak.
De voordeurdelersnorm, daar werd een vraag over gesteld
Die moest van de baan, werd door mevrouw Aartsen ferm verteld.

De wethouder kon daar niets aan doen, zo werd door hem gezegd
Mevrouw kon met haar klachten slechts bij Premier Rutte terecht.
Van Beelen had over asielzoekers hier het nodige te melden
Het was een chaos, vooral qua fietsen, zoals ie aangedaan vertelde.

En waarom was de huismeester weggehaald? Die vraag parkeerden we even
Het antwoord werd zo dadelijk, in de derde helft gegeven.
Joke vroeg toen naar Het Heen, waar heel veel leegstand was
De wethouder boog naar voren en hij antwoordde alras.

Het was woekeren met de ruimte, verklaarde hij in het gesprek
En hij zat ook niet te wachten op ondernemers op zijn nek.
"Allemaal gelul!" riep Corien, de dame met de rode krullen
"Het is allemaal gelul! Jullie zitten allemaal te lullen!"

En toen was de microfoon dan eindelijk even voor Corien
Ze had de hele avond zitten luisteren en veel problemen gezien.
"Het leven is niet gelijk de letter alleen" zo verklaarde zij
De dame naast haar, van de Koestel, die keek ook niet heel erg blij.

In oude, slechte woningen, daar zat zij weg te tochten
Ze vond dat àlle wijken evenveel aandacht moesten en mochten.
Pierre had op vier november een lang rondje Katwijk gedaan
Hij had beloftes gedaan, en beloofde: "Daar houd ik mij ook aan!"

Paulus sprak over slopen en ook over vocht en tocht
En dat je wat hem betreft soms huizen slopen mocht.
Blokje om, in Oldenzaal, bouwen op het oude fundament
"Daar gaat het heel erg druk worden", maakte Gerard blij bekend.

Hein van Spek stelde een vraag, over zonnepanelen op de daken
Wat Pierre betreft kwam dat ook in de derde helft ter sprake.
Sjon vroeg naar hoogbouw stapelen, de wethouder zei weer dat
Hij in de gemeente met vijf ruimtevreter te maken had.

Theo, uit de Molenwijk, wou over het vliegveld nog wat horen
"Liefst morgen beginnen met bouwen!" Bracht de wethouder fanatiek naar voren.
Stikstof! Ha, daar was het woord, was een probleem, zo hoorden wij
Waarna mevrouw van Starkenburg over huurverhoging nog wat zei.

Het was mooi zoals het panel achter het gouden touwtje zat
En vooral dat Gerard de touwtjes strak in handen had.
Iedereen kwam aan de beurt, niemand praatte door elkaar
En nog voor de klok van tien, was de tweede helft hier klaar.

Bloemen voor het panel, en daarna konden ze gaan
En kwamen wij, met veel plezier, achter de gouden draadjes staan.
Wat hier allemaal besproken werd? Geen kattenpis of flauwekul
Slechts één mevrouw vanavond vond het allemaal gelul.

Het was een mooie avond en dit vers is haast volbracht
Ik wens u allen vochtvrij wonen, Cees wens ik veel moed en kracht.
Ik had vandaag, net als Paulus, drie redenen om hier te zijn
Applaus, en daarna bloemen en daarna een glaasje wijn.

Ik doe nog drie coupletten en dat moet het einde wezen
Ik wou dat ik Gerard gevraagd had mijn verhaal óók voor te lezen.
De volgende keer denk ik beslist dat ik dat doe
Dan kan ik, zonder schorre keel, naar de derde helft toe.

Als goeie vakman die wil werken kom je altijd aan het werk
Paulus heeft het gezegd, mij lijkt het werkelijk nogal sterk.
En dus heb ik gezorgd dat elke regel prachtig rijmde
Want als het één keer niet rijmt, huren ze de volgende keer Nico Dijkshoorn in.

Haast tijd voor de borrel, en ik durf wel te voorspellen:
Dat Paulus hier zo dadelijk drie biertjes gaat bestellen.
Of Corien dit ook gelul vond? Ik heb werkelijk geen idee
Maar we zaten hier gezellig, en we zaten hier oké.

Dominique Engers, Katwijk, 20 november 2019
www.desneldichteres.nl